Tc641_9

Δώδεκα ευζωνάκια τ’ αποφασίσανε
στον πόλεμο να πάνε, *Παναγιά μου,* να πολεμήσουνε
στον πόλεμο να πάνε, *Παναγιά μου,* να πολεμήσουνε.
Στο δρόμο που διαβαίναν στη Μαύρη Θάλασσα
κακιά φουρτούνα πιάνει, *Παναγιά μου,* και σχίζει τα πανιά
κακιά φουρτούνα πιάνει, *Παναγιά μου,* και σχίζει τα πανιά.
Δεν κλαίω το καράβι δεν κλαίω…
μόν’ κλαίω τα ευζωνάκια, *Παναγιά μου,* τα νιούτσικα παιδιά.
Βοήθα, *Παναγιά μου,* για να γλιτώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις, *Παναγιά μου,* θα σ’ τ’ ασημώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις, *Παναγιά μου,* θα σ’ τ’ ασημώσουμε.